

Návrh

U S N E S E N Í

Senátu Parlamentu České republiky

k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Bezpečnostní smlouva mezi Českou republikou a Švédským královstvím o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací

Senát

vyslovuje souhlas s ratifikací Bezpečnostní smlouvy mezi Českou republikou a Švédským královstvím o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací.

PŘEDKLÁDACÍ ZPRÁVA PRO PARLAMENT

Důvody uzavírání smluv o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací

Závazky vyplývající z členství v Organizaci Severoatlantické smlouvy (dále jen „NATO“) a v Evropské unii (dále jen „EU“), stejně jako ekonomické, vojenské a politické vztahy České republiky s sebou přinášejí nutnost výměny utajovaných informací (dále jen „UI“). Vzhledem k tomu, že neexistuje žádná multilaterální smlouva, která by tuto problematiku upravovala, a to ani mezi členskými státy NATO nebo EU, je nutné právní rámec pro výměnu a vzájemnou ochranu UI v mezinárodním styku zajišťovat prostřednictvím bilaterálních smluv.

Při stanovování priorit v této oblasti vychází Národní bezpečnostní úřad (dále jen „Úřad“) z praktické potřeby výměny UI s konkrétními státy v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky. Smlouvy o výměně a vzájemné ochraně UI (dále jen „Smlouva o UI“) jsou sjednávány jen s těmi státy, které prokáží schopnost zajistit poskytnutým českým UI alespoň takovou úroveň ochrany, jako jim poskytuje Česká republika. K dnešnímu dni byly tyto smlouvy sjednány s Bulharskou republikou, Estonskou republikou, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Státem Izrael, Litevskou republikou, Lotyšskou republikou, Spolkovou republikou Německo, Polskou republikou, Ruskou federací, Slovenskou republikou, Ukrajinou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska. V působnosti ministerstva obrany byly navíc sjednány smlouvy o vzájemné ochraně vojenských utajovaných informací s Jihoafrickou republikou, Norským královstvím, Rumunskem, Spojenými státy americkými, Spolkovou republikou Německo a Švédským královstvím.

Zhodnocení vztahů se Švédským královstvím

V období od vzniku samostatného Československa do vypuknutí druhé světové války se spolupráce mezi oběma státy odvíjela zejména v oblast obchodu. V této době byla sjednána Smlouva o obchodu a plavbě (1925) a dále Smírčí a rozhodčí smlouva (1926). V důsledku mezinárodně-politické situace v období studené války se spolupráce založená na smluvním základě mezi Švédskem a tehdeším Československem omezovala pouze na určité nekonfliktní oblasti jako je zdravotnictví nebo věda a technika.

Vzájemné vztahy obou zemí byly zásadním způsobem ovlivněny vstupem České republiky do EU a dále pak procesem přezbrojování nadzvukového letectva Armády České republiky, který v roce 2004 vyústil v rozhodnutí vlády České republiky o pronájmu 14 stíhacích letounů JAS 39 GRIPEN. V souvislosti s tímto procesem bylo již v roce 1997 podepsáno Ujednání mezi Ministerstvem obrany České republiky a švédskou Správou materiálu pro obranu reprezentující Ministerstvo obrany Švédského království o bezpečnostních opatřeních k ochraně utajovaných vojenských informací týkajících se programu JAS 39 GRIPEN, v roce 1998 Ujednání mezi Ministerstvem obrany České republiky a švédskou Správou materiálu pro

obranu o vzájemném poskytování záruky za jakost u výrobků a služeb pro obranu a v roce 2000 Všeobecná bezpečnostní dohoda mezi Ministerstvem obrany České republiky a Ministerstvem obrany Švédského království týkající se vojenských utajovaných skutečností. K Všeobecné dohodě byla v roce 2004 sjednána Příloha, která mj. nahradila výše uvedené Ujednání z roku 1997.

Oblast hospodářských vztahů byla do přistoupení České republiky k EU regulována zejména Dohodou mezi Českou a Slovenskou federativní republikou a Švédským královstvím o podpoře a vzájemné ochraně investic (1990), Dohodou mezi vládou České republiky a vládou Švédského království o vzájemné spolupráci v celních otázkách (1995), Protokolem o úpravách obchodních aspektů Evropské dohody mezi Českou republikou na straně jedné a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé s ohledem na vstup Rakouska, Finské republiky a Švédského království do Evropské unie a na výsledky jednání o zemědělství v rámci Uruguayského kola včetně zlepšení stávajícího preferenčního režimu (1998).

Vzájemná obchodní bilance se dlouhodobě vyznačovala pasivním saldem na české straně, které se však podařilo postupně snížit z -120 mil. USD v roce 2000 na -24 mil. USD v roce 2002. V roce 2003 a 2004 se podařilo dosáhnout převahy českého exportu nad importem, která činila 8 mil., resp. 37 mil. USD. Komoditní struktura českého exportu je v podstatě stabilní: stroje a přepravní zařízení, tržní výrobky tříděné podle materiálu, chemikálie a příbuzné materiály. Obdobná je i komoditní struktura importu. Uplatnění českých firem a výrobků ve Švédsku často naráží na překážky v podobě nízké absorpční schopnosti švédského trhu, konzervativního přístupu zákazníků, nepřipravenosti českých firem na jeho specifické podmínky, nižší kvality českých výrobků nebo nedostatečné jazykové vybavenosti pracovníků českých firem.

Obchodní spolupráce se mezi oběma státy realizuje i prostřednictvím zakládání *joint-ventures* (např. Chemapol Scandinavia AB; ČESMAD, Ystad) a společných obchodních komor.

Pokud jde o přímé české investice ve Švédsku, do současné doby nebyl zaznamenán jejich zásadnější objem, který by se projevil ve statistikách. Objem švédských investic v České republice je mnohem vyšší. Je však charakterizován střídavým růstem a propadem. V roce 2000 činil objem švédských investic 160 mil. EUR, v roce 2001 23 mil. EUR a v roce 2004 121 mil. EUR. Lze se důvodně domnívat, že offsetové programy, které doprovázejí pronájem letounů JAS 39 GRIPEN objem těchto investic zvýší.

Vzájemné vztahy Švédska a České republiky lze v současné době hodnotit jako velmi dobré. Vzhledem k neexistenci třecích ploch nebo konfliktních oblastí, lze konstatovat, že se vztahy budou vyvíjet v souladu s nastaveným trendem.

Změna právní úpravy ochrany UI ve Švédsku a v České republice, prohlubující se spolupráce mezi oběma státy i v nevojenských oblastech a příliv švédských investic do České republiky samozřejmě vede k nutnosti nahradit výše zmíněnou Všeobecnou bezpečnostní dohodu Smlouvou o UI, která umožní výměnu i nevojenských utajovaných informací. Sjednání Smlouvy o UI se v tomto kontextu tedy jeví jako výhodné pro obě strany.

Ochrana UI je ve Švédském království upravena v několika zákonech a prováděcích předpisech. Jedná se zejména o ústavní zákon č. 105 z roku 1949, o svobodě tisku (dále jen „zákon č. 105“), zákon č. 100 z roku 1980, o utajení (dále jen „zákon č. 100“), zákon č. 627 z roku 1996, o ochranném zajištění (dále jen „zákon č. 627“) a nařízení č. 633 z roku 1996, o ochranném zajištění (dále jen „nařízení č. 633“).

Zákon č. 105 vedle oblasti svobody tisku upravuje i charakter úředních dokumentů. Podle článku 1 každý švédský občan má právo na svobodný přístup k úředním dokumentům. Toto právo může být omezeno za podmínek, které jsou stanoveny v článku 2. Jednou z těchto podmínek je, že se jedná o dokumenty utajované, tj. dokumenty, které se dotýkají **bezpečnosti švédského království nebo vztahů s jinými státy nebo mezinárodními organizacemi**. Výjimky ze základního principu tohoto zákona, tj. že úřední dokumenty mají veřejnou povahu, jsou obsaženy v zákonu č. 100.

Zákon č. 100 stanovuje okruh informací považovaných za utajované, upravuje okruh osob, kterým je umožněn přístup k nim, definuje princip *need-to-know*, stanovuje stupně utajení, označování UI atd.

Zákon č. 627 definuje ochranné zajištění mimo jiné i jako ochranu informací, které byly utajeny v souladu se zákonem č. 100. Cílem ochranného zajištění je zabránit vyzrazení nebo neoprávněnému nakládání s UI, zabránit přístupu neoprávněných osob do oblastí, kde by mohlo dojít k seznámení se s UI. Jeho cílem je dále znemožnění výkonu citlivé činnosti osobám, které nejsou bezpečnostně způsobilé.

Podle zákona č. 627 a nařízení č. 633 lze přístup k UI umožnit pouze osobě nebo podnikateli, který je loajální k zájmům státu chráněným zákonem, bezpečnostně spolehlivý, je proškolený ve smyslu řádného nakládání s UI (poučení), UI potřebuje pro výkon své funkce, pracovní nebo jiné činnosti (*need-to-know*). Loajalita a bezpečnostní spolehlivost se ověřuje v bezpečnostním řízení, které předpokládá evidenční šetření, činnostní šetření a v určitých případech i pohovor.

Evidenční šetření se provádí u osob vykonávajících aktivitu, které zákon č. 627 v ustanovení § 17 označuje bezpečnostní třídou nebo v ustanovení § 27 nařízení č. 633 považuje za výkon citlivé činnosti. První bezpečnostní třídou se rozumí aktivity, při kterých může dojít ve výrazném rozsahu k přístupu k UI, které mají mimořádný význam pro bezpečnost státu. Do druhé bezpečnostní třídy spadají aktivity, při kterých může dojít v nevýznamném rozsahu k přístupu k UI majícím mimořádný význam pro bezpečnost státu. Třetí bezpečnostní třída zahrnuje aktivity, při kterých může dojít k přístupu k UI mající důležitost pro bezpečnost státu a jejichž vyzrazení může způsobit větší než malou újmu bezpečnosti státu. Evidenční šetření se opakuje nejméně po 5 letech v případě výkonu aktivity první a druhé bezpečnostní třídy. V případě zvýšení bezpečnostní třídy se evidenční šetření provádí vždy.

Pokud osoba vykonává aktivity první a druhé bezpečnostní třídy, provádí se v průběhu bezpečnostního řízení i činnostní šetření, které zahrnuje i šetření finančních poměrů navrhované osoby. Činnostní šetření vykonává Národní policejní správa. Součástí činnostního šetření v případě výkonu aktivit první bezpečnostní

třídy je i pohovor. Tento může být v případě potřeby nařízen i v případě výkonu aktivit druhé bezpečnostní třídy.

Dohled nad dodržováním ochranného zajištění podle zákona č. 627 a nařízení č. 633 mají v gesci Národní policejní správa a Ozbrojené síly. Tyto dva orgány dále vydávají v rámci své gesce další podzákoné předpisy, které provádějí zákon č. 627.

Pokud jde o stupně utajení, švédské obranné orgány používají obvyklé čtyři stupně utajení. Jiné než obranné orgány utajují UI pouze na stupni utajení HEMLIG (TAJNÉ) nebo HEMLIG AV SYNNERLIG BETYDELSE FÖR RIKETS SÄKERHET (PŘÍSNĚ TAJNÉ). Švédská strana se zavázala, že s českými UI označenými stupněm utajení VYHRAZENÉ, DŮVĚRNÉ nebo TAJNÉ budou jiné než obranné orgány nakládat jako s UI stupně utajení HEMLIG a poskytnou jim rovnocennou úroveň ochrany.

Informace o souhlasném stanovisku švédské strany

Švédská strana s návrhem textu Smlouvy vyslovila souhlas bez výhrady.

Charakteristika smlouvou přejímaných závazků

Smlouva je uvozena preambulí a dále členěna do 13 článků. Nejprve jsou definovány základní pojmy. Další články sledují tzv. „*life-cycle*“ UI (tj. postupují od jejího vzniku resp. poskytnutí k jejímu zániku). Následují obvyklá ustanovení upravující výklad a řešení sporů a dále závěrečná ustanovení.

Preamble

Preamble deklaruje přání smluvních stran vyměňovat si UI a zajistit jejich ochranu. Současně se strany zavazují k vzájemnému respektování národních zájmů a bezpečnosti. Výměna UI se předpokládá i mezi veřejnoprávními a soukromoprávními subjekty smluvních stran.

Článek 1 - Vymezení pojmů

Pro účely Smlouvy jsou v tomto článku v zájmu zajištění jednotného výkladu definovány pojmy „utajovaná informace“, „utajovaná smlouva“, „poskytující strana“, „přijímající strana“ a „třetí strana“.

Za UI jsou považovány informace, které bez ohledu na svojí formu smluvní strany chrání před vyzrazením, zneužitím nebo ztrátou a jako takové byly smluvními stranami označeny. Rozsah neoprávněného nakládání vychází z „*Directive on the Security of Information AC/35-D/2002 Rev 3*“ vydanou NATO Office of Security dne 6 prosince 2006.

Utajovanou smlouvou se rozumí smlouva, která obsahuje UI nebo v souvislosti s níž může dojít k seznámení se s UI.

Poskytující stranou je ta ze smluvních stran, která UI poskytuje (včetně veřejnoprávních a soukromoprávních subjektů pod její jurisdikcí). Přijímající stranou je ta ze smluvních stran, které jsou UI poskytovány (včetně veřejnoprávních a soukromoprávních subjektů pod její jurisdikcí). Třetí stranou se rozumí stát včetně

veřejnoprávních a soukromoprávních subjektů pod jeho jurisdikcí, nebo mezinárodní organizace, které nejsou smluvními stranami.

Článek 2 - Stupně utajení

Poskytované UI budou označeny podle vnitrostátních právních předpisů smluvních stran. Tím je jednak stanovena povinnost obou smluvních stran vyznačit na poskytovaných UI stupeň utajení a dále povinnost postupovat při tom podle vnitrostátních právních předpisů. To platí také pro překlady, opisy, kopie nebo výpisy z UI. V souladu s principem kontroly původce („*originator's control*“) je nutné, aby bylo z UI zřejmé, kdo je poskytovající stranou, a tedy podle jaké právní úpravy se nakládání s touto UI řídí (např. Smlouva).

Na základě úrovně ochrany, která je poskytována každou ze smluvních stran národním UI jednotlivých stupňů utajení, je dovozena jejich rovnocennost, která je vyjádřena v tabulce. Vzhledem k tomu, že švédské obranné orgány používají obvyklé čtyři stupně utajení a jiné než obranné orgány utajují UI pouze stupněm utajení HEMLIG (TAJNÉ) nebo HEMLIG AV SYNNERLIG BETYDELSE FÖR RIKETS SÄKERHET (PŘÍSNĚ TAJNÉ), jsou v tabulce uvedeny oba dva druhy stupňů utajení. Švédská strana se zavázala, že s českými UI označenými stupněm utajení VYHRAZENÉ, DŮVĚRNÉ nebo TAJNÉ budou jiné než obranné orgány nakládat jako s UI stupně utajení HEMLIG a poskytnou jim rovnocennou úroveň ochrany. V rámci určitých programů nebo projektů může být dohodnuto použití čtyř stupňů utajení.

Článek 3 - Příslušné bezpečnostní úřady

V tomto článku jsou výslovně uvedeny orgány smluvních stran příslušné k výkonu státní správy v oblasti ochrany UI a k provádění Smlouvy. V České republice je tímto úřadem Národní bezpečnostní úřad a ve Švédském království Militära säkerhetstjänsten, který plní funkci národního bezpečnostního úřadu. Explicitní uvedení příslušných bezpečnostních úřadů ve Smlouvě se jeví vhodným z několika důvodů.

Ve většině zemí se na výkonu státní správy v oblasti ochrany UI podílí více orgánů (zejména národní bezpečnostní úřady a zpravodajské služby). Tyto orgány mají navíc mnohdy složitou vnitřní strukturu a dělenou kompetenci. Proto je praktické jednoznačně určit orgán, který ponese ve vztahu k České republice odpovědnost za ochranu UI, které budou druhé smluvní straně poskytnuty, bude plnit funkci kontaktního místa („*point of contact*“) a vykonávat další činnosti spojené s prováděním Smlouvy.

Kromě toho Smlouva upravuje práva a povinnosti osob a některá její ustanovení patří mezi tzv. „*self-executing*“. To znamená, že předpokládá výkon těchto práv bez dalšího. V souladu s principy právní jistoty a veřejnosti je vhodné, aby orgány, které budou v konkrétních případech rozhodovat o těchto právech a povinnostech, byly v textu Smlouvy výslovně určeny.

Článek 4 - Přístup k utajované informaci

Ochrana UI sestává z opatření v několika oblastech bezpečnosti. Základním principem v oblasti personální bezpečnosti je umožnit přístup k UI pouze těm osobám, které splňují podmínky stanovené právními předpisy. Okruh osob vychází z principu „need-to-know“, tj. přístup je umožněn toliko osobám, které ho nezbytně potřebují k výkonu své funkce, pracovní nebo jiné činnosti, a požadavků na osobnostní způsobilost a bezpečnostní spolehlivost dané osoby. Toto řešení vychází z reciprocit a předpokládá znalost okruhu osob, které podle právních předpisů druhé smluvní strany mají mít přístup k UI.

Splnění podmínek pro přístup k UI je ověřováno v bezpečnostním řízení, jehož výsledkem je vydání rozhodnutí. Za účelem usnadnění mobility fyzických osob, které jsou oprávněny k přístupu k UI, si smluvní strany vzájemně uznávají osvědčení fyzických osob. Uznávání rozhodnutí bezpečnostního úřadu druhé smluvní strany předpokládá reciprocitu a splnění formálních požadavků stanovených vnitrostátními právními předpisy. Uznávání předpokládá a formální požadavky, které musí být splněny, stanoví § 62 zákona č. 412/2005 Sb.

Článek 5 - Ochrana utajovaných informací

Smlouva v tomto článku stanoví základní povinnosti smluvních stran, které mají zajistit ochranu poskytovaných UI. Poskytující strana je povinna UI označit příslušným stupněm utajení podle vnitrostátních právních předpisů. Pokud je to nezbytné, poskytující strana musí zajistit, že přijímající strana je informována o tom, že poskytnutá UI vyžaduje ochranu podle této Smlouvy. Účelem je, aby přijímající strana si byla vědoma, že se jedná o UI, jejíž ochrana je upravena touto Smlouvou. Poskytující strana může stanovit další podmínky, za kterých UI poskytuje, nebo omezit nakládání s ní (např. předchozí písemný souhlas poskytující strany, pokud má být UI poskytnuta třetí straně). Účelem je umožnit poskytující straně upravit rozsah ochrany takovým způsobem, který odpovídá konkrétním potřebám dané situace, a umožnit i v těchto případech jejich výměnu (např. přesné vymezení osob, které se mohou s danou UI seznámit, doba její povoleného využití). Notifikační povinnost se vztahuje nejen na původně stanovenou úroveň ochrany, ale i na její pozdější změny.

Základní povinností přijímající strany je zajistit poskytnuté UI úroveň ochrany srovnatelnou s tou, kterou jí poskytuje druhá smluvní strana. Srovnatelná úroveň ochrany UI vychází z rovnocennosti stupňů utajení (viz výše). Přijímající strana se dále zavazuje, že bez písemného souhlasu poskytující strany nebude měnit stupeň utajení, a tudíž úroveň ochrany, která je UI poskytována.

Článek 6 - Vyzrazení a zneužití utajovaných informací

Přijímající strana může UI využít pouze k účelu, za jakým byla poskytnuta a v rámci omezení stanovených poskytující stranou. K zabránění zneužití nebo vyzrazení UI se přijímající strana zavazuje využít všech zákonných prostředků.

Třetí straně může být UI poskytnuta jen s výslovným souhlasem poskytující strany.

Článek 7 - Předávání utajovaných informací

Předávání UI mezi smluvními stranami se řídí právem poskytující strany. Zpravidla se tak děje diplomatickou cestou prostřednictvím ústředních registrů. Příslušné bezpečnostní úřady se však mohou dohodnout na jiném způsobu předávání.

Článek 8 - Návštěvy

V případě návštěv, které zahrnují přístup k UI je stanoven povolovací režim, jehož cílem je zajistit, že k těmto budou mít přístup pouze oprávněné osoby. Za tímto účelem se příslušnému bezpečnostnímu úřadu předkládá ve stanovené lhůtě 20 dnů žádost o návštěvu, která má předepsané náležitosti (jméno návštěvníka, datum a místo narození, státní příslušnost, číslo cestovního dokladu nebo průkazu totožnosti; pracovní zařazení návštěvníka spolu s určením subjektu, který zastupuje; náležitosti osvědčení fyzické osoby návštěvníka; účel návštěvy; data a doba trvání návštěvy nebo návštěv). Všechny UI, zpřístupněné návštěvníkovi, se považují za poskytnuté podle Smlouvy, a proto je jim třeba zajistit odpovídající ochranu. Příslušné bezpečnostní úřady se mohou dohodnout na jiném způsobu oznamování a schvalování návštěv (např. u návštěv často opakovaných v rámci velkých projektů).

Článek 9 - Utajované smlouvy

Za účelem rozvoje obchodních vztahů mezi smluvními státy, které předpokládají nebo při kterých dochází k výměně UI, se zakládá vzájemné uznávání osvědčení podnikatelů. Osvědčení podnikatele vydává bezpečnostní úřad smluvní strany na základě provedeného bezpečnostního řízení. Uznávání rozhodnutí bezpečnostního úřadu druhé smluvní strany předpokládá reciprocitu a splnění formálních požadavků stanovených vnitrostátními právními předpisy. Uznávání předpokládá a formální požadavky, které musí být splněny, stanoví § 62 zákona č. 412/2005 Sb.

Příslušný bezpečnostní úřad může požadovat provedení bezpečnostní inspekce u subjektu druhé smluvní strany s cílem ověřit, že právní předpisy upravující ochranu UI jsou i nadále dodržovány.

Výše uvedené hospodářské vztahy předpokládají uzavírání smluv, které jsou označeny jako utajované. Tyto smlouvy mají v zájmu zajištění odpovídající ochrany UI, jejichž výměnu nebo zpracovávání předpokládají, obsahovat ustanovení, která stanoví pravidla pro určení stupně utajení a bezpečnostní požadavky na jednotlivé aspekty nebo části utajované smlouvy.

Článek 10 - Bezpečnostní spolupráce

Příslušné bezpečnostní úřady se za účelem dosažení a udržení srovnatelných standardů ochrany UI na základě žádosti informují o vnitrostátních právních předpisech upravujících ochranu utajovaných informací, uplatňovaných postupech a zkušenostech získaných při jejich provádění. Dále se stanovuje povinnost vzájemně se informovat o bezpečnostních rizicích, které by mohly ohrozit poskytnutou UI.

Na základě dožádání příslušné bezpečnostní úřady spolupracují při provádění úkonů v bezpečnostním řízení.

K usnadnění dosažení cílů, které předpokládá tato Smlouva, se smluvní strany dohodly, že jejím prováděcím jazykem bude jazyk anglický.

Článek 11 - Bezpečnostní incident

Prvořadým cílem Smlouvy je zajistit odpovídající ochranu UI, které si strany vymění. Pokud dojde k bezpečnostního incidentu, spočívajícím ve ztrátě, zneužití nebo vyzrazení utajované informace, nebo vyskytne-li se podezření, že k takovému incidentu došlo, příslušný bezpečnostní úřad přijímající strany je povinen o tom okamžitě informovat příslušný bezpečnostní úřad poskytující strany. Rozsah událostí nebo jednání, který je třeba druhé smluvní straně oznamovat, je vymezen škodlivým následkem.

K tomu příslušné orgány přijímající strany mají povinnost okamžitě zahájit vyšetřování v souladu s vnitrostátními právními předpisy, na kterém se mohou podílet k tomu příslušné orgány druhé smluvní strany, je-li to vyžadováno. Přijímající strana má dále povinnost informovat poskytující stranu o všech okolnostech, za kterých došlo k bezpečnostnímu incidentu, vzniklé škodě, opatřeních přijatých za účelem jejího zmírnění a výsledcích vyšetřování.

Článek 12 – Výklad a řešení sporů

Smlouva je sjednána v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních stran a text Smlouvy se na ně na některých místech výslovně odvolává. Z tohoto důvodu není možné ji vykládat jinak než v souladu s právními předpisy smluvních stran. Toto ustanovení je do smluv o UI vkládáno z důvodu jejich rozdílné právní síly v partnerských státech (ve Švédsku se jedná o smlouvu vládní bez nutnosti schválení v parlamentu).

Spory vzniklé při výkladu či provádění Smlouvy budou řešeny výlučně dohodou smluvních stran. Vyloučeno je zejména soudní nebo rozhodčí řízení. Tím má být zajištěno, že v průběhu takového řízení nedojde k ohrožení ochrany UI, které se to týká.

Článek 13 - Náklady

Výdaje vzniklé v souvislosti s prováděním této Smlouvy si smluvní strany hradí samy.

Článek 14 - Závěrečná ustanovení

Smlouva se sjednává na dobu neurčitou s tím, že vstoupí v platnost první den následující po doručení pozdějšího z písemných oznámení mezi smluvními stranami informujících o tom, že byly splněny všechny vnitrostátní právní podmínky pro její vstup v platnost.

Vstupem této Smlouvy v platnost se ukončuje platnost Všeobecné bezpečnostní dohody mezi Ministerstvem obrany České republiky a Ministerstvem obrany Švédského království týkající se vojenských utajovaných skutečností, která byla podepsána 18. dubna 2000 ve Stockholmu a Přílohy k této dohodě podepsané 14. června 2004 v Praze. Veškerým utajovaným informacím, které byly podle Všeobecné bezpečnostní dohody nebo podle její Přílohy poskytnuty bude zajištěna ochrana v souladu s touto Smlouvou.

Smlouvu je možno vypovědět písemným oznámením druhé smluvní straně. Platnost smlouvy je ukončena po šesti měsících od jeho doručení.

Aby byla zajištěna ochrana UI, které si smluvní strany vymění, i po ukončení platnosti Smlouvy, smluvní strany se zavazují poskytovat jim nadále ochranu v souladu s touto Smlouvou.

Smluvní strany se mají informovat o změnách v národní právní úpravě ochrany UI a tyto změny konzultovat s tím, že to může vést ke změnám Smlouvy. V každém případě však bude UI, které si smluvní strany již vyměnily, i nadále zajišťována taková úroveň ochrany, kterou požaduje poskytující strana.

Smlouva byla sjednána jen v jazyce anglickém.

Závazky, které sjednáním Smlouvy vznikají, jsou obdobné těm, které jsou obsaženy v již platných Smlouvách o UI a které jsou v současné době aplikovány. Lze se proto důvodně domnívat, že i závazky vyplývající z této Smlouvy budou splněny.

Zajištění provádění smlouvy

Odpovědnost za implementaci této Smlouvy mají v České republice Národní bezpečnostní úřad a ve Švédském království Militära säkerhetstjänsten. Obě instituce jsou ve Smlouvě uvedeny jako příslušné bezpečnostní úřady a jejich funkce je jasně definována.

Dopad na státní rozpočet

Smlouva byla sjednána tak, aby nebylo nutné navyšovat státní rozpočet.

Zhodnocení souladu smlouvy ústavním pořádkem, právním řádem a mezinárodními závazky ČR

Navrhovaný text Smlouvy je v souladu s českým právním řádem a mezinárodními závazky České republiky (včetně práva EU a bezpečnostních standardů NATO). Z právních předpisů EU se jedná zejména o rozhodnutí Rady EU 2001/264/ES ze dne 19. března 2001, ve znění pozdějších rozhodnutí (2004/194/ES ze dne 10. února 2004 a 2005/952/ES ze dne 20. prosince 2005), kterým byly přijaty bezpečnostní předpisy Rady a dále rozhodnutí Komise 2001/844/ES ze dne 29. listopadu 2001, ve znění pozdějších rozhodnutí (2006/548/EC, Euratom ze dne 2. srpna 2006), které novelizovalo její jednací řád. Smlouva dále reflektuje obecně uznávané principy a uzance mezinárodního práva.

Smlouva byla předložena předsedovi Legislativní rady vlády, který nezpochybnil její soulad s ústavním pořádkem, s ostatními součástmi právního řádu České republiky a mezinárodními závazky ČR.

Odůvodnění kategorie navrhované smlouvy

Vzhledem k tomu, že Smlouva má upravovat věci, jejichž úprava je vyhrazena zákonu, a dále práva a povinnosti osob, jedná se o smlouvu, k jejíž ratifikaci je v souladu s ustanovením článku 49 Ústavy potřebný souhlas obou komor Parlamentu. Ve smyslu Směrnice vlády pro sjednávání, vnitrostátní projednávání, provádění a ukončování platnosti mezinárodních smluv schválené usnesením vlády č. 131 ze dne 11. února 2004 se jedná o mezinárodní smlouvu prezidentské kategorie.

Ve Švédském království je Smlouva sjednávána jako smlouva vládní kategorie. Druhá strana nicméně souhlasila, aby tato Smlouva nesla všechny atributy smlouvy prezidentské.

Vláda vyslovila se sjednáním Smlouvy souhlas svým usnesením č. 229 ze dne 12. března 2007.

Smlouva byla podepsána v Praze dne 30. května 2008 ředitelem Národního bezpečnostního úřadu Ing. Dušanem Navrátilem a velvyslankyní Švédského království v Praze J.E. Catherine von Heidenstam.

V Praze dne . září 2008

předseda vlády

BEZPEČNOSTNÍ SMLOUVA
MEZI
ČESKOU REPUBLIKOU
A
ŠVÉDSKÝM KRÁLOVSTVÍM
O
VÝMĚNĚ A VZÁJEMNÉ OCHRANĚ
UTAJOVANÝCH INFORMACÍ

PREAMBULE

Česká republika a Švédské království (dále jen „smluvní strany“), přejíce si zajistit ochranu utajovaných informací vyměněných mezi nimi, nebo mezi veřejnoprávními a soukromoprávními subjekty pod jejich jurisdikcí, se při vzájemném respektování národních zájmů a bezpečnosti, dohodly takto:

ČLÁNEK 1 VYMEZENÍ POJMŮ

Pro účely této Smlouvy se rozumí

Utajovanou informací: informace, která podle právních předpisů některé ze smluvních stran vyžaduje ochranu proti vyzrazení, zneužití nebo ztrátě, a která byla takto označena, bez ohledu na svoji formu.

Utajovanou smlouvou: smlouva, která obsahuje utajovanou informaci, nebo v souvislosti s níž může k seznámení se s utajovanou informací dojít.

Poskytující stranou: smluvní strana, včetně veřejnoprávních a soukromoprávních subjektů pod její jurisdikcí, která poskytne utajovanou informaci druhé smluvní straně.

Přijímající stranou: smluvní strana, včetně veřejnoprávních a soukromoprávních subjektů pod její jurisdikcí, která přijme utajovanou informaci od poskytující strany.

Třetí stranou: stát, včetně veřejnoprávních a soukromoprávních subjektů pod jeho jurisdikcí, nebo mezinárodní organizace, které nejsou stranami této Smlouvy.

ČLÁNEK 2 STUPNĚ UTAJENÍ

1. Utajovaná informace poskytnutá podle této Smlouvy musí být označena příslušným stupněm utajení v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních stran. To platí i pro překlad, kopii, opis, nebo výpis z utajované informace, který musí obsahovat další označení umožňující identifikovat poskytující stranu.

2. Následující stupně utajení se považují za rovnocenné:

V České republice

Ve Švédském království

Obranné orgány

Jiné orgány

PŘÍSNĚ TAJNÉ	HEMLIG/TOP SECRET	HEMLIG AV SYNNERLIG BETYDELSE FÖR RIKETS SÄKERHET
TAJNÉ	HEMLIG/SECRET	HEMLIG
DŮVĚRNÉ	HEMLIG/CONFIDENTIAL	-
VYHRAZENÉ	HEMLIG/RESTRICTED	-

3. S českými utajovanými informacemi označenými VYHRAZENÉ, DŮVĚRNÉ a TAJNÉ bude ve Švédsku jinými než obrannými orgány nakládáno jako s utajovanými informacemi stupně utajení HEMLIG a bude jim poskytnuta rovnocenná ochrana. V rámci jednotlivých projektů nebo programů se smluvní strany mohou dohodnout na použití výše uvedených čtyř stupňů utajení.

ČLÁNEK 3 PŘÍSLUŠNÉ BEZPEČNOSTNÍ ÚŘADY

Orgány smluvních stran příslušné k zajišťování ochrany utajovaných informací a k provádění této Smlouvy (dále jen „příslušné bezpečnostní úřady“) jsou:

V České republice:

Národní bezpečnostní úřad

Ve Švédském království:

Militära säkerhetstjänsten (Národní bezpečnostní úřad)

ČLÁNEK 4 PŘÍSTUP K UTAJOVANÝM INFORMACÍM

1. Přístup k utajovaným informacím poskytnutým na základě této Smlouvy lze umožnit pouze osobám k tomu oprávněným podle právních předpisů příslušné strany.
2. Pokud jsou splněny procesní podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy, smluvní strany si vzájemně uznávají osvědčení fyzických osob. Článek 2 odst. 2 se použije obdobně.

ČLÁNEK 5 OCHRANA UTAJOVANÝCH INFORMACÍ

1. Poskytující strana:
 - a) zajistí označení utajované informace příslušným stupněm utajení v souladu s vnitrostátními právními předpisy;
 - b) v případě nutnosti zajistí, že přijímající strana je informována, že poskytnutá utajovaná informace vyžaduje ochranu podle této Smlouvy;
 - c) informuje přijímající stranu o všech podmínkách, na jejichž základě utajovanou informaci poskytuje, a omezeních při nakládání s ní;
 - d) informuje přijímající stranu o všech následných změnách stupně utajení.
2. Přijímající strana:
 - a) poskytne, v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, poskytnuté utajované informace rovnocennou úroveň ochrany jako poskytující strana;
 - b) zajistí, že stupeň utajení nebude bez písemného souhlasu poskytující strany změněn.

ČLÁNEK 6 VYZRAZENÍ A ZNEUŽITÍ UTAJOVANÉ INFORMACE

1. Přijímající strana všemi zákonnými prostředky zajistí, že poskytnutá utajovaná informace nebude vyzrazena nebo využita v rozporu s účelem a omezeními stanovenými poskytující stranou.
2. Utajované informace poskytnuté podle této Smlouvy lze vydat třetí straně pouze s výslovným souhlasem poskytující strany a v souladu s vnitrostátními právními předpisy přijímací strany.

ČLÁNEK 7 PŘEDÁVÁNÍ UTAJOVANÝCH INFORMACÍ

Utajované informace si smluvní strany předávají v souladu s vnitrostátními právními předpisy poskytující strany diplomatickou cestou nebo způsobem, na kterém se příslušné bezpečnostní úřady dohodnou.

ČLÁNEK 8 NÁVŠTĚVY

1. Pokud není dohodnuto jinak, návštěvy zahrnující přístup k utajovaným informacím vyžadují předchozí schválení příslušným bezpečnostním úřadem.
2. Žádost o návštěvu se předkládá příslušnému bezpečnostnímu úřadu zpravidla nejméně dvacet (20) dnů před jejím zahájením a obsahuje:
 - a) jméno a příjmení návštěvníka, datum a místo narození, státní občanství, číslo průkazu totožnosti nebo cestovního dokladu;
 - b) pracovní zařazení návštěvníka spolu s určením subjektu, který zastupuje;
 - c) náležitosti osvědčení fyzické osoby návštěvníka;
 - d) určení subjektu, kde se má návštěva uskutečnit;
 - e) účel návštěvy nebo návštěv;
 - f) data a doba trvání návštěvy nebo návštěv.
3. Jakákoliv utajovaná informace zpřístupněná návštěvníkovi je považována za utajovanou informaci poskytnutou podle této Smlouvy.

ČLÁNEK 9 UTAJOVANÉ SMLOUVY

1. Pokud jsou splněny procesní podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy, smluvní strany si vzájemně uznávají osvědčení podnikatele. Příslušný bezpečnostní úřad může požadovat provedení bezpečnostní inspekce u subjektu s cílem zajistit, že jsou právní předpisy upravující ochranu utajovaných informací i nadále dodržovány.
2. Utajovaná smlouva stanoví pravidla pro určení stupně utajení a bezpečnostní požadavky na jednotlivé aspekty nebo části utajované smlouvy.

ČLÁNEK 10 BEZPEČNOSTNÍ SPOLUPRÁCE

1. K dosažení a udržení srovnatelných bezpečnostních standardů si příslušné bezpečnostní úřady na vyžádání sdělují informace o vnitrostátních právních předpisech upravujících ochranu utajovaných informací, o uplatňovaných postupech a zkušenostech získaných při jejich provádění. Za tímto účelem mohou příslušné bezpečnostní úřady provádět vzájemné návštěvy.
2. Příslušné bezpečnostní úřady se vzájemně informují o aktuálních bezpečnostních rizicích, která mohou ohrozit poskytnutou utajovanou informaci.
3. Příslušné bezpečnostní úřady si na vyžádání a v souladu s vnitrostátními právními předpisy poskytují součinnost při provádění bezpečnostních řízení o vydání osvědčení fyzické osoby, osvědčení podnikatele a dalších bezpečnostních řízeních.
4. Smlouva bude prováděna v jazyce anglickém.

ČLÁNEK 11 BEZPEČNOSTNÍ INCIDENT

1. V případě bezpečnostního incidentu, při kterém dojde ke ztrátě, zneužití nebo vyzrazení utajované informace, nebo vyskytne-li se podezření, že k takovému incidentu došlo, příslušný bezpečnostní úřad přijímající strany o tom bezodkladně písemně informuje příslušný bezpečnostní úřad poskytující strany.
2. K tomu příslušné orgány přijímající strany (ve spolupráci s k tomu příslušnými úřady poskytující strany, je-li to vyžadováno) zahájí okamžitě vyšetřování v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Přijímající strana bezodkladně informuje poskytující stranu o okolnostech incidentu, vzniklé škodě, opatřeních přijatých pro její zmírnění a výsledcích vyšetřování.

ČLÁNEK 12 VÝKLAD A ŘEŠENÍ SPORŮ

1. Smlouva bude vykládána v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních stran.
2. Jakékoliv spory týkající se výkladu nebo provádění této Smlouvy budou řešeny konzultacemi mezi smluvními stranami a nebudou předány k urovnání žádnému národnímu nebo mezinárodnímu tribunálu nebo třetí straně.

ČLÁNEK 13 NÁKLADY

Náklady vzniklé v souvislosti s prováděním této Smlouvy si smluvní strany hradí samy.

ČLÁNEK 14 ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

1. Tato Smlouva se sjednává na dobu neurčitou. Podléhá schválení v souladu s vnitrostátními právními procedurami smluvních stran a vstoupí v platnost první den následující po doručení pozdějšího z písemných oznámení mezi smluvními stranami informujících o tom, že byly splněny všechny podmínky pro vstup této Smlouvy v platnost.
2. Vstupem této Smlouvy v platnost se ukončuje platnost Všeobecné bezpečnostní dohody mezi Ministerstvem obrany České republiky a Ministerstvem obrany Švédského království týkající se vojenských utajovaných skutečností, která byla podepsána 18. dubna 2000 ve Stockholmu a Přílohy k této dohodě podepsané 14. června 2004 v Praze. Veškerým utajovaným informacím, které byly podle Všeobecné bezpečnostní dohody nebo podle její Přílohy poskytnuty, bude zajištěna ochrana v souladu s touto Smlouvou.
3. Každá ze smluvních stran má právo kdykoliv tuto Smlouvu písemně vypovědět. V takovém případě platnost Smlouvy skončí uplynutím šesti (6) měsíců ode dne, kdy bylo oznámení o vypovězení doručeno druhé smluvní straně.
4. Veškerým utajovaným informacím poskytnutým podle této Smlouvy, bude zajištěna ochrana v souladu s touto Smlouvou i po ukončení její platnosti.
5. Smluvní strany se okamžitě informují o všech změnách svých právních předpisů, které by mohly mít vliv na ochranu utajované informace poskytnuté podle této Smlouvy. V takovém případě zahájí smluvní strany konzultace, aby zvážily případné změny této Smlouvy. Do té doby bude utajovaným informacím zajišťována ochrana podle ustanovení této Smlouvy, pokud poskytující strana písemně nepožádá o něco jiného.

Dáno v dne
ve dvou původních vyhotoveních v jazyce anglickém.

Na důkaz toho níže uvedení zástupci, řádně zmocnění svými vládami, podepsali tuto Smlouvu.

Za Českou republiku

Za Švédské království

SECURITY AGREEMENT
BETWEEN
THE CZECH REPUBLIC
AND
THE KINGDOM OF SWEDEN
CONCERNING
THE EXCHANGE AND MUTUAL PROTECTION
OF CLASSIFIED INFORMATION

PREAMBLE

The Czech Republic and the Kingdom of Sweden, hereinafter referred to as the "Parties", wishing to ensure the protection of Classified Information exchanged between them or between public and private entities under their jurisdiction, have, in mutual respect for national interests and security, agreed upon the following:

ARTICLE 1 DEFINITIONS

For the purposes of this Agreement, these terms shall mean the following:

Classified Information: Information that, under the laws of either Party, requires protection against unauthorised disclosure, misappropriation or loss, and has been designated as such regardless of its form.

Classified Contract: A contract, which contains or involves Classified Information.

Releasing Party: The Party, including any public or private entities under its jurisdiction, which releases Classified Information to the other Party.

Recipient Party: The Party, including any public or private entities under its jurisdiction, which receives Classified Information from the Releasing Party.

Third Party: A state, including any public or private entities under its jurisdiction, or an international organisation not a party to this Agreement.

ARTICLE 2 SECURITY CLASSIFICATIONS

1. Classified Information released under this Agreement shall be marked with security classification markings as appropriate under national laws and regulations of the Parties. The same shall apply to translations and reproductions, which shall carry such additional markings sufficient to enable the identification of the Releasing Party.

2.The equivalence of national security classification markings shall be as follows:

In the Czech Republic

In the Kingdom of Sweden

	Defence Authorities	Other Authorities
PŘÍSNĚ TAJNÉ	HEMLIG/TOP SECRET	HEMLIG AV SYNNERLIG BETYDELSE FÖR RIKETS SÄKERHET
TAJNÉ	HEMLIG/SECRET	HEMLIG
DŮVĚRNÉ	HEMLIG/CONFIDENTIAL	-
VYHRAZENÉ	HEMLIG/RESTRICTED	-

3.Czech Classified Information marked VYHRAZENÉ, DŮVĚRNÉ and TAJNÉ shall in Sweden be regarded as HEMLIG by other than Defence Authorities and protected accordingly. Within a specific project or programme, however, the four-level classification above may be agreed to apply.

ARTICLE 3 COMPETENT SECURITY AUTHORITIES

The Competent Security Authorities (CSAs) of the Parties responsible for security and safeguarding of Classified Information as well as the implementation of this Agreement in each country are the following:

In the Czech Republic:

Národní bezpečnostní úřad (National Security Authority)

In the Kingdom of Sweden:

Militära säkerhetstjänsten (National Security Authority)

ARTICLE 4 ACCESS TO CLASSIFIED INFORMATION

1.Access to Classified Information released under this Agreement shall be limited to individuals duly authorised by the respective Party.

2. Subject to fulfillment of procedural requirements laid down in national law, the Parties shall mutually recognise their respective certificates of Personnel Security Clearance (hereinafter PSC). Article 2(2) shall apply accordingly.

ARTICLE 5 PROTECTION OF CLASSIFIED INFORMATION

1. The Releasing Party shall:
 - a) ensure that Classified Information is marked with an appropriate security classification marking in accordance with national laws and regulations;
 - b) ensure, if necessary, that the Recipient Party is aware that the released Classified Information requires protection under this Agreement;
 - c) inform the Recipient Party of any conditions of release or limitations on its use;
 - d) inform the Recipient Party of any subsequent changes in classification.

2. The Recipient Party shall:
 - a) in accordance with its national laws and regulations afford the equivalent level of protection to Classified Information as afforded by the Releasing Party;
 - b) ensure that classifications are not altered, except if authorised in writing by the Releasing Party.

ARTICLE 6 DISCLOSURE AND USE OF CLASSIFIED INFORMATION

1. The Recipient Party shall take all lawful steps to prevent disclosure or use of Classified Information released, except for the purposes and within limitations stated by the Releasing Party.

2. Subject to its national laws, the Recipient Party may release Classified Information to a Third Party only with an explicit approval of the Releasing Party.

ARTICLE 7 TRANSMISSION OF CLASSIFIED INFORMATION

Classified information shall be transmitted between the Parties in accordance with national laws and regulations of the Releasing Party, through diplomatic channels or as otherwise agreed between the CSAs.

ARTICLE 8 VISITS

1. Visits including access to Classified Information shall be subject to prior approval by the relevant CSA, unless otherwise agreed.
2. A request for visit shall be submitted to the relevant CSA, normally at least twenty (20) days prior to the commencement of the visit, and include the following:
 - a) name of the visitor, date and place of birth, nationality and ID/passport number;
 - b) position of the visitor together with a specification of the facility which the visitor represents;
 - c) details of the PSC of the visitor;
 - d) specification of the facility to be visited;
 - e) purpose of the visit(s);
 - f) dates and duration of the visit(s).
3. Any Classified Information acquired by a visitor shall be considered as Classified Information released under this Agreement.

ARTICLE 9 CLASSIFIED CONTRACTS

1. Subject to fulfilment of procedural requirements laid down in national law, the Parties shall mutually recognise their respective certificates of Facility Security Clearance (hereinafter FSC). Each CSA may request that a security inspection is carried out at a facility to ensure continuing compliance with security standards according to national laws and regulations.
2. A Classified Contract shall contain guidelines on the security requirements and on the classification of each aspect or element of the Classified Contract.

ARTICLE 10 SECURITY CO-OPERATION

1. In order to achieve and maintain comparable standards of security, the CSAs shall, on request, provide each other with information about their national security standards, procedures and practices for the protection of Classified Information. To this aim the CSAs may conduct mutual visits.

2. The CSAs shall inform each other of current security risks that may endanger the released Classified Information.
3. On request, the CSAs shall, within the limits set up by their national laws and regulations, assist each other in carrying out PSC, FSC and other security clearance procedures.
4. The co-operation under this Agreement shall be effected in English.

ARTICLE 11 BREACH OF SECURITY

1. In the event of a security breach resulting in loss, misappropriation or unauthorised disclosure of Classified Information or suspicion of such a breach, the CSA of the Recipient Party shall immediately inform the CSA of the Releasing Party in writing.
2. The appropriate authorities of the Recipient Party (assisted by competent authorities of the Releasing Party, if required) shall carry out an immediate investigation of the incident in accordance with their national laws and regulations. The Recipient Party shall without delay inform the Releasing Party about the circumstances of the incident, inflicted damage, measures adopted for its mitigation and the outcome of the investigation.

ARTICLE 12 INTERPRETATION AND DISPUTES

1. This Agreement is to be interpreted in accordance with national laws and regulations of the Parties.
2. Any dispute regarding the interpretation or application of this Agreement shall be resolved by consultation between the Parties and shall not be referred to any national or international tribunal or Third Party for settlement.

ARTICLE 13 EXPENSES

Each Party shall bear its own expenses incurred in the course of implementation of this Agreement.

**ARTICLE 14
FINAL PROVISIONS**

1. This Agreement is concluded for an indefinite period of time. It is subject to approval in accordance with national legal procedures of the Parties and shall enter into force on the first day following the receipt of the last of the notifications between the Parties that the necessary requirements for this Agreement to enter into force have been met.

2. The General Security Agreement between the Ministry of Defence of the Czech Republic and the Ministry of Defence of the Kingdom of Sweden concerning military classified information signed in Stockholm on 18 April 2000 and its Annex signed in Prague on 14 June 2004 shall be terminated when this Agreement enters into force. All Classified Information released under the General Security Agreement or its Annex shall be protected in accordance with the provision of this Agreement.

3. Each Party has the right to terminate this Agreement in writing at any time. In such case the validity of the Agreement will expire after six (6) months following the day on which the termination notice was served to the other Party.

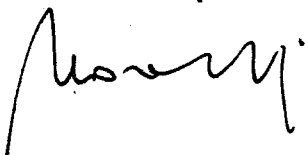
4. Notwithstanding the termination of this Agreement, all Classified Information released under this Agreement shall continue to be protected in accordance with the provisions set out herein.

5. The Parties shall promptly notify each other of any changes to their national laws and regulations that would affect the protection of Classified Information released under this Agreement. In such case, the Parties shall consult to consider possible changes to this Agreement. In the meantime, the Classified Information shall continue to be protected as described herein, unless otherwise requested by the Releasing Party in writing.

Done in Prague on 30 May 2008
in two originals, both in the English language, all text being equally authentic.

In witness of which, the undersigned, duly authorised to this effect by their respective governments, have signed this Agreement.

For the Czech Republic

For the Kingdom of Sweden

